

"For our deliverance from all... necessity"

"برای رهایی ما از هر ... ضرورت"

در میان مجموعه دعاهایی که در آغاز مراسم لیتورگی مقدس و سایر خدمات الهی به درگاه خداوند می خوانیم ، این درخواست زیر را اضافه می کنیم: "برای رهایی ما از هر ... ضرورت".

هنگام آفرینش انسان ، خالق او را در "باغ عدن" قرار داد (پیدایش 2: 15). در آنجا انسان برای خوشبختی از همه چیزهای نیکی که خدا در اختیار او قرار داد لذت می برد ، اما به دلیل حسادت شیطان ، آدم و حوا از بهشت با همه نیکی هایش محروم شدند و از آن پس انسان موظف شد در تلاش خود برای به دست آوردن مایحتاج زندگی ، سخت کار کند و عرق بریزد، که غالباً در عذاب شدید است.

اغلب طمع ظالمان نیز به این مشکلات افزوده می شود ، که نه تنها به افراد ، بلکه به کل مردم نیز ستم می کنند. قدرتمندان زمین از افراد ضعیف سوء استفاده می کنند و آنها را برده می سازند و یا از منابع معدنی و ذخایر انرژی سرزمین خود (طلا ، سنگهای قیمتی ، سنگ معدن و غیره) استفاده می کنند ، در نتیجه از یک طرف منجر به تخریب مایحتاج اساسی زندگی ضعیفان می شوند و از سوی دیگر ، موجب رشد استثمارگران ثروت هنگفت می شود. این بهره برداری از ضعیف توسط قوی تقریباً در همه کشورها انجام می شود ، حتی در کشورهای به اصطلاح "پیشرفته".

از آنجا که ما مسیحیان در چنین جوامعی زندگی می کنیم ، طبیعی است که ما در کنار بسیاری از هموعان خود مجبور به تلاش برای تأمین نیازهای اساسی بقای خود هستیم. وقتی جوامع دچار بحران های اقتصادی ، اپیدمی ها- مانند مورد اخیراً - و سایر مصائب اجتماعی می شوند ، بیکاری زیاد می شود ، درآمد کاهش می یابد و نیازهای ما افزایش می یابد. به همین دلیل کلیسا ، به عنوان مادری مهربان ، که می تواند به فرزندان کمک کند ، برای نجات ما از محرومیت نیازهای اساسی برای زنده ماندن، دعا می کند.

ما به طور طبیعی باید با یاری خداوند تلاش کنیم تا آنچه می توانیم انجام دهیم تا هم نیازهای خود و هم نیازهای عزیزانمان را برآورده کنیم ، همانطور که مسئولیت ما است. ما با هر مشکلی که روبرو می شویم ، باید با کمک فیض الهی تلاش کنیم تا بر آنها غلبه یابیم. با این حال ، بیایید اکنون روی نکته بسیار مهمی تمرکز کنیم ، منظور من این واقعیت است که ما باید بدون اضطراب و بدون نگرانی در مورد آن مبارزه کنیم. خداوند ما موارد زیر را به ما می گوید: "نگران زندگی خود نباشید ، که چه بخورید یا چه بپوشید، و نه برای بدن خود ، که چه بپوشید" (متی 6: 25). خداوند به ما توصیه نمی کند که به نیازهای خود رسیدگی نکنیم یا کار نکنیم ، بلکه گرفتار نگرانی ها و اضطراب ها نشویم. او برای اینکه ما را از موقعیت های دردناک محافظت کند ، نمونه ای از پرندگان و گل های وحشی را برای ما آورده است که در قرائت انجیل امروز شنیدیم. در پایان قرائت ، او به زیباترین روش ما را دلداری می دهد: "پدر آسمانی شما آنها را تغذیه می کند ، آیا شما خیلی با ارزش تر از آنها نیستید؟" (آیه 26). به عبارت دیگر: اگر پدر شما پرندگان را تغذیه می کند ، آیا از شما ، فرزندان که ارزش بسیار بالاتری از اینها دارید، مراقبت نخواهد کرد؟

فکر دوم قابل توجه این است که: در تلاش برای به دست آوردن مایحتاج زندگی خود ، نباید افراط کنیم. این خطر وجود دارد که ما از آنچه به دست آورده ایم و با آن زندگی راحت را تضمین می کنیم ، راضی نباشیم. زیرا ، با دیدن اینکه دیگران چیزهای بیشتری کسب کرده اند ، ما توسط روح طمع و سوسه می شویم و تمایل به دستیابی آن چیزها را شروع می کنیم ، حتی اگر به آنها نیازی نداشته باشیم. ما خسته می شویم در حالی که تلاش می کنیم چیزهای بیشتری بدست آوریم ، حتی تا حدی که دیگر قادر نیستیم به کلیسا برویم ، تا با خانواده خود خوشحال باشیم، تا خود را سالم نگه می داریم و سرانجام از آنچه خدا به ما داده خوشحال نمی شویم ، بلکه غمگین هستیم برای آن چیزهایی که دیگران به دست آورده اند و هنوز هم ما به دست نیاورده ایم! به همین دلیل است که پولس رسول الهام یافته الهی ما را ترغیب می کند: "پس اگر ما خوراک و پوشاک داشته باشیم ، به آن بسنده می کنیم. اما آنانی که می خواهند ثروتمند شوند در سوسه و دام قرار می گیرند و در بسیاری از خواسته های بی فهم و مضر قرار می گیرند که مردم را به تباهی و هلاکت غرق می سازند." (1 تیموتائوس 6: 8-9).

با توجه به این سخن ، کلیسای ما درخواستی را که ذکر کردیم فرموله کرده است: "برای رهایی از هرگونه ضرورت". برای اینکه در زندگی خود کمبود ملزومات را نداشته باشیم ، از این رو بیایید بدون نگرانی همانند پولس رسول از زندگی خود لذت ببریم که دوباره می نویسد: "خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بسی فزونی بخشد ، تا در همه چیز همواره همه نیازهایتان برآورده شود ، و برای انجام هر عمل نیکو به فراوانی داشته باشید" (2 قرنتیان 9: 8).

خواهران و برادران محبوبم، به عنوان یک انسان ، با داشتن کنترل نفس ، بیایید مجذوب تبلیغات مداوم جامعه مصرف کننده نشویم ، که سعی می کند ما را متقاعد سازد که دائماً چیزی کم داریم تا بتوانیم آن را سریع خریداری کنیم ، حتی با "تخفیف" ! بیایید انتخاب هایی انجام دهیم که به نیازهای واقعی زندگی ما مرتبط باشد. و فراموش نکنیم که محدود کردن خواسته هایمان به تعداد اندک و ضروری یک فضیلت بزرگ است. اعتراف درونی که "این برای من کافی است ، به هیچ چیز بیشتری احتیاج ندارم" شما را آرام می کند و شما را از پیگیری های غیر ضروری رها می سازد. فقط در این صورت است که می توانید در آنچه به دست آورده اید شادی یابید.

باشد که خداوند در این اوقات دشوار به دعاهاى ما گوش فرا دهد و با عاطفه و عشق خود به همه ما و به همه جهان نیازهای یک زندگی انسانی آرام را عطا کند. آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه